ऋत्विजांपत्न्यःस्तुवंति यज्ञोऽयंतवयजनायत्वांयष्टुं केनब्रह्मणापूर्वंसृष्टः हेयज्ञात्मन् तंनोयज्ञंनलिनकांत्यादृशानेत्रेणपुनीहि पवित्रंकुरु कथंभूतंय ज्ञम् शवाःशेरतेयस्मिन्नितिशवशयनंश्मशानं तद्वदाभाप्रतीतिर्यस्यसचासौशांतमेधश्चोपरतोत्सवः मेधशब्देनपशुहिंसाद्युत्सवोलक्ष्यते शवमुदकंत त्रशेतेइतितथापद्मं तन्नाभेतिसंबोधनंवा ॥ ३३ ॥ ऋषयस्तुकर्माण्यनुतिष्ठंतस्तत्पुण्येन तत्फलेनचयुज्यंते भगवतितुतदभावमालक्ष्यविस्मिताःस्तु वंति अनन्वितमघटमानंयद्यस्मादात्मनास्वयंकर्माचरसि अनुतिष्ठसि नत्वज्यसेलिप्यसे यतश्चान्येविभूतयेसंपदेईश्वरीमुपसेदुः लक्ष्मींभेजुः यद्वा यतइतिसार्वविभक्तिकस्तसिःयामित्यर्थः भवांस्तुस्वयमेवानुवर्तमानांतांनमन्यतेनाद्रियते ॥ ३४ ॥ सिद्धास्तुतत्कथासुखमभिनंदंतःस्तुवंति अ यंनोमनोगजःत्वत्कथैवमृष्टंशुद्धंपीयूषं तन्मयीयानदीतस्यामवगाढःप्रविष्टोदावाग्नितुल्यंसंसारतापंनसंस्मरति नचततोनिर्गच्छति ब्रह्मसंपन्नवत्

पत्न्यऊचुः यज्ञोऽयंतवयजनायकेनसृष्टोविध्वस्तःपशुपतिनाद्यदक्षकोपात् ॥ तंनस्त्वंशवशयनाभशां तमेधंयज्ञात्मन्नलिनरुचादृशापुनीहि ॥ ३३ ॥ ऋषयऊचुः अनन्वितंतेभगवन्विचेष्टितंयदात्मनाच रसिहिकर्मनाज्यसे ॥ विभूतयेयतउपसेदुरीश्वरींनमन्यतेस्वयमनुवर्त्ततींभवान् ॥ ३४ ॥ सिद्धाऊचुः अयंत्वत्कथामृष्टपीयूषनद्यांमनोवारणःक्लेशदावाग्निदग्धः ॥ तृषार्त्तोऽवगाढोनसस्मारदावंननिष्क्रामति ब्रह्मसंपन्नवन्नः ॥ ३५ ॥ यजमान्युवाच स्वागतंतेप्रसीदेशतुभ्यंनमःश्रीनिवासश्रियाकांतयात्राहि नः ॥ त्वामृतेऽधीशनांगैर्मखःशोभतेशीर्षहीनःकबंधोयथापूरुषः ॥ ३६ ॥ लोकपालाऊचुः दृष्टःकिंन्नोदृग्भि रसद्ग्रहैस्त्वंप्रत्यग्द्रष्टादृश्यतेयेनदृश्यम् ॥ मायात्वेषाभवदीयाहिभूमन्यस्त्वंपश्यःपंचभिर्भासिभूतैः ॥ ३७ ॥

ब्रह्मैक्यंप्राप्तइव ॥ ३५ ॥ यजमानीदक्षपत्नीस्तौति तेस्वागतंभद्रमागमनंजातम् हेअधीश यथाशिरसाहीनः कबंधमात्रःपुरुषोऽगैःकरचरणाद्यव यवैःशोभमानैरपिनशोभते तथात्वांविनाकेवलंप्रयाजाद्यंगैर्मखोनशोभते अतोनःश्रियासहत्रायस्व त्वद्भक्तान्कुर्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ लोकपालास्त्वी श्वरत्वाभिमानारूढाभगवतस्तत्त्वमपश्यंतःऊचुः दृष्टःकिंनदृष्टइत्यर्थः कुतः असद्ग्रहैः पुंस्त्वमाविष्टलिंगत्वादसत्प्रकाशरूपाभिःदृग्भिरिंद्रियैः अ यंभावः शुद्धचित्तानां त्वंशुद्धसत्वमूर्त्तिर्भासि अस्माकंतुबहिर्मुखेंद्रियाणांपंचभूतोपलक्षितोजीवविशेषइवावभासि अतस्त्वमस्मदिंद्रियगोचरोन भवसि धिगस्मज्जीवितमिति ॥ ३७ ॥